

ضمایر

ضمیر کلمه ای است که جانشین اسم می شود .

در جدول زیر ضمایر فاعلی، مفعولی، ملکی دیده می شوند و هر یک، در جملات جایگاه خاصی را دارا می باشند.

ضمایر فاعلی : در اوّل جمله خبری و قبل از فعل قرار می گیرند .

ضمایر مفعولی : بعد از فعل جمله و در برخی موارد بعد از یک حرف اضافه قرار دارند .

Ahmad was angry with us

Give me a book tomorrow

ضمایر ملکی : معمولاً در آخر جملات دیده می شوند و مالکیت را نشان می دهند.

ضمایر فاعلی Subject Pronouns	ضمایر مفعولی Object Pronouns	ضمایر ملکی Possessive Pronouns
<i>I</i>	<i>me</i>	<i>mine</i>
<i>you</i>	<i>you</i>	<i>yours</i>
<i>he</i>	<i>him</i>	<i>his</i>
<i>she</i>	<i>her</i>	<i>her</i>
<i>it</i>	<i>it</i>	<i>its</i>
<i>we</i>	<i>us</i>	<i>ours</i>
<i>you</i>	<i>you</i>	<i>yours</i>
<i>they</i>	<i>them</i>	<i>theirs</i>

البته ضمایر دیگری نیز به شرح زیر وجود دارند.

ضمایر انعکاسی:

(Myself – Yourself – himself – herself – itself – ourselves – yourselves – themselves)

ضمایر اشاره ای:

(this – that – these – those)

و ... که در صورت استفاده در جملات توضیح داده خواهند شد.

افعال کمکی

کلمات زیر به عنوان **auxiliary verbs** می باشند و در ساختن جملات سؤالی و منفی به ما کمک می نمایند.

(am – is – are – was – were – have – has – had – can – may – should – will – ... – do – does – did)

اما در انتخاب و کاربرد هر یک از کلمات فوق می بایست دقت نماییم.

* چنانچه افعال کمکی **am – is – are – was – were** و یا افعال کمکی ناقص **may, can, will, should** , ...

در جمله وجود داشته باشند، برای سؤال کردن، این افعال در اوّل جمله قرار می گیرند و برای منفی کردن فقط به آخر آن ها **not** اضافه می شود.

* افعال کمکی ناقص افعالی هستند که در جمله به یک فعل اصلی نیز احتیاج دارند. در جملات زیر **Speak** فعل اصلی می باشد.

You can speak English.

You can not speak English. منفی

Can you speak English? سؤالی

* افعال کمکی **have – has – had** فقط در (BrE) چنانچه به معنی داشتن و نشان دهنده مالکیت چیزی باشد می تواند به عنوان فعل کمکی استفاده شود و در غیر اینصورت توسط **Did , Does , Do** سؤالی و منفی می گردد.

I have a book. Have I a book?
We have two guests. Do we have two guests?

* در (AmE) (گروه افعال **have – has – had**) فقط با **Did , Does , Do** سؤالی و منفی می شوند و تفاوتی در مالکیت یا غیر مالکیت ندارند.

They have enough time.
Do they have enough time?
No, They don't have enough time.

کاربرد *There is – There are*

* برای آن که بگوییم چیزی وجود دارد یا وجود ندارد از گروه کلمات **There is** یا **There are** استفاده می شود.
برای استفاده از **There is** یا **There are** از مدل زیر استفاده می کنیم.

There is + اسم مفرد + There is a book on the desk.
There are + اسم جمع + There are books on the desk.
There is + اسم غیر قابل شمارش + There is some milk in the fridge.

اسامی غیر قابل شمارش شامل اسامی هستند که در انگلیسی جمع بسته نمی شوند. مانند: **milk – meat – money ,**

There isn't + اسم مفرد + There is not an umbrella on the table.
There aren't + اسم جمع + There are not two umbrellas on the table.
There isn't + اسم غیر قابل شمارش + There isn't any juice in the fridge.

برای سؤالی کردن این گونه جملات فقط **is** یا **are** به ابتدای جمله منتقل می گردد و برای منفی کردن به **is** و **are** می توانیم **not** اضافه کنیم.

There is a pen on the chair.
Is there a pen on the chair?
There isn't a pen on the chair.

چنانچه در جمله مثبتی از **some** استفاده کنیم در هنگام سؤالی و منفی کردن به جای **some** از **any** استفاده می شود.

صفت

صفت کلمه ای است که اسم را توصیف می کند و می تواند در اقسام مختلف صفت عالی، صفت تفضیلی و باشد.

در انگلیسی صفت همواره قبل از اسم و یا بعد از افعال **to be** به کار می رود.

This is a large book. → This book is large.
He is a careful boy. → This boy is careful.

* برخی از صفات، ساده می باشند ، مانند : beautiful , fat , old

* برخی از صفات، همپایه می باشند و صفت ساده را بین دو as قرار می دهیم. در کاربرد اینگونه صفات دو نفر یا دو چیز در یک صفت مشترک بوده و به یک اندازه از آن صفت برخوردار می باشند.

Behrooz is as old as my friend.

* صفات تفضیلی : برای مقایسه دو نفر یا دو چیز به کار می رود و یکی از آنها در آن صفت از دیگری برتر می باشد.
مانند :

Older – bigger – taller – more beautiful – more expensive – ...

My father is taller than my mother.

* صفات عالی : چنانچه قصد مقایسه یک نفر یا یک شیء را با فرد دیگر یا اشیای دیگر داشته باشیم و آن یک نفر یا شیء در یک صفت از دیگران برتر باشد در این حالت از صفت عالی استفاده می کنیم. مانند :

The most expensive , The most beautiful , tallest , biggest , oldest

This shirt is the most expensive of all.

که نحوه ساخت و کاربرد آنها در سالهای آینده به کار می آید.

* صفات ملکی : همواره نشان می دهند که چه چیزی به چه کسی تعلق دارد. صفات ملکی همیشه قبل از یک اسم می آیند و هیچگاه به تنهایی استفاده نمی شوند. لازم به توضیح است به جای (اسم + صفت ملکی) از ضمیر ملکی استفاده می شود.

صفت ملکی → my + اسم → my car , your car ,

ضمیر فاعلی	<i>I</i>	<i>you</i>	<i>He</i>	<i>She</i>	<i>It</i>	<i>We</i>	<i>You</i>	<i>They</i>
صفت ملکی	<i>my</i>	<i>your</i>	<i>his</i>	<i>her</i>	<i>its</i>	<i>our</i>	<i>your</i>	<i>their</i>
ضمیر ملکی	<i>mine</i>	<i>yours</i>	<i>his</i>	<i>hers</i>	<i>its</i>	<i>ours</i>	<i>yours</i>	<i>theirs</i>

This is my book. This book is mine . This is mine.

مثال:

مالکیت

برای بیان مالکیت انسان و حیوان از 's استفاده می کنیم. یعنی ابتدا اسم جاندار را می نویسیم و پس از 's مالکیت را بیان می کنیم.

Danial's book.

Teacher's pencil.

Dog's tail.

اما برای مالکیت غیر جاندار از of به شرح زیر استفاده می شود.

The door of the car.

در عبارت فوق که **car** مالک **door** می باشد **of** همیشه ثابت است. اما به جای **The** می توانیم متناسب با مفهوم جمله از کلمات دیگری مانند صفات ملکی، مالکیت ها، حروف تعریف (**a – an – the**) استفاده کنیم.

The door of my car.

A door of the car.

Two doors of Ehsan's car.

زمان ها

زمان حال ساده (**Simple Present**) : در زمان حال ساده کار به صورت عادت، تکراری و یا دایم به وقوع می پیوندد. مانند خوردن ناهار در هر روز و یا رسیدن قطار مترو به هر ایستگاه.

نحوه استفاده از زمان حال ساده به شرح زیر است :

(در هر جمله اجزای اصلی فاعل و فعل هستند و به کمک آنها جمله دارای معنی می باشد اما مابقی قسمت ها مانند مفعول، مکان، زمان و اطلاعات بیشتری را در اختیار ما قرار می دهند و جمله را کامل تر می کنند.)

زمان + مکان + مفعول + (کمکی یا اصلی)فعل + فاعل

در زمان حال ساده نحوه به کارگیری فعل در مورد فاعل و ضمائر فاعلی سوم شخص مفرد متفاوت و به شرح زیر است :

* چنانچه در زمان حال ساده فاعل سوم شخص مفرد باشد به فعل **s** یا **es** اضافه می شود.

* اگر آخر فعل **o , z , x , ch , sh** باشد **s** یا **es** و در غیر اینصورت **s** اضافه می گردد.

Watch → Watches

Look → Looks

* اگر آخر فعلی به **Y** ختم شود (مانند **Study**) چنانچه قبل از **Y** یک حرف بی صدا باشد، **Y** به **i** تبدیل شده و سپس **es** اضافه

می گردد مانند : **Studies**

و چنانچه قبل از **Y** یک حرف صدا دار باشد (مانند **Play**) فقط بعد از **Y**، **S** اضافه می شود مانند **Plays**.

* همواره جای مکان در تمام جملات قبل از زمان می باشد.

* معمولاً در جملات حال ساده انتهای جمله (زمان) از **every.....** و یا روز های هفته به صورت جمع (**Sundays**) و یا هر چیزی که نشان دهنده تعریف زمان حال ساده باشد، استفاده می گردد.

Mehrdad studies English at school every day.

Mehrshad plays football at school on Mondays.

She eats lunch at school at 12: 30 every Monday.

Mohsen watches Tv at home.

* چنانچه در جمله ای (**Can , may , should , will , must , ...**) باشد، نه خودشان **s** یا **es** می گیرند و نه فعل بعد از آنها.

* برای سؤالی و منفی کردن جملات زمان حال ساده از **Do** یا **Don't** (برای جملات غیر از سوم شخص مفرد) و از

Does یا **Doesn't** (برای جملات سوم شخص مفرد) استفاده می شود.

* برای سؤالی همواره **Do** یا **Does** در ابتدای جمله خبری و قبل از فاعل قرار می گیرد و در اینصورت فقط از فعل ساده استفاده

می گردد و برای منفی کردن **Doesn't** یا **Don't** قبل از فعل اصلی قرار می گیرند و باز هم فقط از فعل ساده استفاده می شود

They go to school every day. منفی : They don't go to school every day.

سؤالی : Do they go to school every day?

He speaks Persian once a week. منفی He doesn't speak Persian once a week.

سؤالی : Does he speak persian once a week?

زمان حال استمراری (Present Continuous):

در زمان حال استمراری کار به صورت استمرار و در لحظه حال (همین الآن) انجام می گیرد و به شرح زیر ساخته می شود.

am

زمان + مکان + مفعول + **ing** + فعل + **is** + فاعل

are

* در جملات زمان حال استمراری نسبت به فاعل یا ضمیر فاعلی حتماً می بایست از **am** یا **is** یا **are** استفاده کنیم.

* در اینگونه جملات **ing** به یک فعل ساده اضافه می شود.

We are watching Tv now.

* از کلمات **now** , **right now** و یا هر عبارتی که نشان دهنده تعریف حال استمراری باشد به عنوان قید زمان استفاده می شود.

* برای سؤالی و منفی کردن فقط از **am** یا **is** یا **are** استفاده می شود و به هیچ عنوان از کلمات دیگری مانند : **Did** , **Does** , **Do** استفاده نمیگردد.

Hossein is playing Ping Pong here now .

منفی : **Is Hossein playing Ping Pong here now?**

سؤالی : **Hossein is not playing Ping Pong here now.**

از زمان حال استمراری برای بیان یک برنامه یا یک قرار، بین افراد در آینده نیز استفاده می شود و معمولاً به آینده نزدیک اشاره دارد.

I'm meeting my friend this afternoon. من امروز بعد از ظهر دوستم را ملاقات می کنم.

They are going to Tehran at the weekend. آن ها آخر هفته به تهران می روند.

زمان گذشته ساده مربوط به افعال **tobe** : (Past tense of to Be)

* در جملاتی که از **am** , **is** یا **are** استفاده می شود می توانیم از جایگزین **was** یا **Were** استفاده کنیم و زمان جمله را به گذشته ببریم.

am – is → was

are → were

* در اینگونه جملات برای سؤالی کردن فقط از **Were , was** و برای منفی کردن از **Were not , was not** استفاده می شود.
* قید زمان برای جملات گذشته ساده عموماً **Last... , Yesterday** یا هر عبارتی که نشان دهنده گذشته ساده است، می باشد.

زمان گذشته ساده مربوط به افعال با قاعده و افعال بی قاعده : (Simple Past)

* برای آنکه جمله ای را از زمان حال به گذشته تبدیل کنیم، مهمترین بخش های تغییر یافته، فعل و قید زمان می باشند.

* در تبدیل افعال زمان حال به گذشته از دو نوع افعال، شامل افعال با قاعده همراه با (d یا ed) و افعال بی قاعده (که در جدول انتهای کتاب موجود می باشند)، استفاده می گردد.

زمان حال → **You call me every day.**

گذشته ساده → **You called me yesterday.**

زمان حال → **Parsa sees him in the Park on Tuesdays.**

زمان گذشته → **Parsa saw him in the Park last Tuesday.**

* در مورد افعال با قاعده چنانچه انتهای فعل e داشته باشد فقط d اضافه می کنیم و در غیر اینصورت ed اضافه می شوند.

Like → liked

Look → looked

* در مورد افعالی که انتهای آنها Y وجود داشته باشد همانند مثال های زیر عمل می کنیم.

Study → Studied

Play → Played

* در زمان گذشته ساده به غیر از افعال **tobe (Was , Were)** برای سؤالی کردن از **Did** و برای منفی کردن از **Didn't** استفاده می شود.

در تمام جملاتی که در زمان های حال ساده و گذشته ساده با **Do , Does , Did** سؤالی و با

Don't , Doesn't , didn't منفی می شود فقط از فعل ساده استفاده می کنیم و در این هنگام s یا es و

d یا ed از فعل حذف می گردد. در مورد افعال بی قاعده نیز به فعل ساده (قبل از تبدیل به گذشته) تبدیل می شود.

I stayed home for two weeks.

سؤالی : **Did I (you) stay home for two weeks?**

منفی : **I didn't stay home for two weeks.**

We broke a glass two hours ago.

سؤالی : **Did we (you) break a glass two hours ago?**

منفی : **We didn't break a glass two hours ago.**

سؤالی با کلمات پرسشی

برای سهولت در نحوه سؤالی کردن با کلمات پرسشی به گروه های زیر توجه کنید.

گروه ۱

چه ساعتی → **What time** ، چه رنگی → **What colour** ، چه - چه چیز - چه کاره → **What**

چه موقع → **When** ، کجا → **Where** ، چه روزی - چند شنبه → **What day**

چرا → **Why** ، چطور → **How** ، ...

در این گروه :

- (۱) کلمه پرسشی را اول جمله می نویسیم.
- (۲) جمله را سوالی می کنیم (به افعال کمکی، زمان ها، حال ساده، استمراری و گذشته ساده توجه می کنیم) .
- (۳) با توجه به معنی کلمه پرسشی، مورد سوال را حذف می کنیم (مثلاً در مورد **Where** مکان را حذف می کنیم) .
- (۴) جمله را تا آخر ادامه می دهیم و علامت سوال می گذاریم.

They studied English in the library yesterday. (When)

When did they study English in the library?

Hamed watches Tv at 8 every night. (What time)

What time does Hamed watch Tv every night?

گروه ۲

How many چه تعداد How much چه مقدار Whose مال چه کسی

در این گروه :

- (۱) کلمه پرسشی را اول جمله می نویسیم.
- (۲) بعد از کلمه پرسشی یک اسم می گذاریم (این اسم متناسب با کلمه پرسشی و از جمله انتخاب می شود) .
- (۳) جمله را سوالی می کنیم .
- (۴) با توجه به معنی کلمه پرسشی، مورد سوال را حذف می کنیم. (مثلاً در مورد **How many** تعداد حذف می شود).
- (۵) جمله را تا آخر ادامه می دهیم و علامت سوال می گذاریم.

This is Ali's pencil.

Whose pencil is this?

My father bought 3 black pens last week.

How many black pens did my father buy last week ?

گروه ۳

گروهی از این کلمات پرسشی اولین عبارت جمله را مورد سوال قرار می دهند. در این هنگام کلمه پرسشی را اول جمله قرار داده و جمله را تا آخر ادامه می دهیم.

Saman cleaned the black board.

Who cleaned the black board?

Mehran's umbrella is on the desk.

Whose umbrella is on the desk?

Five students goes to school on Fridays.

How many students goes to school on Fridays?

قید (Adverb)

قید کلمه ای است که فعل، صفت یا قید دیگری را توصیف می کند.

1. He goes slowly.
2. You are very good.
3. She came quite carelssly
4. He always study English

در جمله شماره ۱ قید (Slowly) حالت فعل را بیان می کند.

در جمله شماره ۲ قید (Very) کمیت صفت را توصیف می کند.

در جمله شماره ۳ قید (Quite) کمیت قید دیگری را توصیف می کند.

در جمله شماره ۴ قید (Always) تکرار انجام شدن فعل را بیان می کند.

انواع قید :

(quickly – carefully – ...)

قید حالت:

(today – yesterday – ...)

قید زمان:

(here – outside – ...)

قید مکان:

(So – too – ...)

قید های کمی:

(always – usually – often – some times – rarely – never – ...)

قید های تکرار:

در این درس به بررسی قیود تکرار می پردازیم : (Adverbs of frequency)

* جای قیود تکرار قبل از فعل اصلی و یا بعد از am – is – are – was – were می باشند و به صورت زیر ساخته می شوند.

... + قید تکرار + (am – is – are – was – were) فعل کمکی + فاعل

Hamid is often at school at 7 o'clock.

... + فعل اصلی + قید تکرار + فاعل

Hamid often comes late.

* در قیود تکرار می بایست به معنای مثبت و منفی و میزان دفعات تکرار آن توجه کنیم که معمولاً از چپ به راست کمتر می شود.

Always همیشه	Usually معمولاً	Often اغلب	Some times گاهی اوقات
Occasionally گهگاهی	Hardly ever به ندرت	Rarely تقریباً هرگز	Never هرگز

* Never به معنای هرگز از قیود تکراری است که به جمله معنای منفی می دهد اما شکل جمله مثبت است.

We always eat lunch.

ما همیشه ناهار می خوریم.

We never eat dinner.

ما هرگز شام نمی خوریم.